

desnem krilu je bilo živahno streljanje z obeh strani, topništvo nam je pa redno pošiljalo običajno porcijo neprebavne menaže, a ker se je večinoma zgrešil cilj, so nam ostali želodci nepokvarjeni.

Dobesedno tako, kakor pravi avstrijsko uradno poročilo, smo se potem dne 25. jun. umaknili v vzdaj stoječe postojanke, ki so se tačas dogotile, ne da bi bili po sovražniku primorani, temveč iz strateških ozirih, brez najmanjših izgub. Še isti dan je potem sovražnik ljuto obstreljeval zapuščene postojanke ter na večer, najbrž misleč, da nas je pobil, ker mu nismo odgovarjali, začel boječe prodirati, a našel je seveda vse prazno. Drugi dan prodira proti drugim, kakih sto metrov vzadi ležečimi začasnimi praznimi jarki, ljuto obstreljujoč s topovi vsakega kalibra mesto Asiago. Ki je začelo na mnogih krajih goreti ter se rušiti v razvaline.

Med tem smo v svitu plamena dosegli stalne postojanke na visoki planoti Asiago, ki so po svoji legi pripravne za hrambo in napade. Naslednji dan nam že prednje straže javijo bližajočega se sovražnika, ki je, misleč, da ne najde nikjer odpora, drvil prav pogumno proti nam. Pustili smo ga čisto blizu. Potem pa iz vseh pušk oženj in prva rojna črta je na tleh, pokošena od smrtonosnih naših krogel; nastopi druga, tretja in groza je bilo videti neneh našega ognja: strojne puške so dobesečno kar kosile napadajoče vrste, v katerih je zavladala grozna zmešnjava. Brez reda in brez cilja so begali sem in tja, a naše dobro merjene puške so žele bogato žetev, vse kar ni bilo ubitih, smo jih vjeli, a kdor se je skušal z begom rešiti, je padel od smrtonosne krogel naših pušk. Napad se je končal s popolnim porazom za verolomnega sovražnika.

Nastopila je tiha noč, polna sanj in domišljije, mir je zavladal med bojevniki, mesečina je obevala ubita sovražna trupla: vsled nastopivšega hladla se je polegel smrad po znoju, gnijoči krvi in mrtvih truplih; plameni gorečih postopij so se trgali begajoč po ozračju, tvoreč čudne oblike, podobne gorečim pismenkam, ki bi skupaj sestavljene dale za Kadorno ter sploh njegovo vojsko pomenljive besede: Mame, Tekel, Fareš... Na nebu so se pa utrinjale zvezde...

Z bojnega meteža z italijanskih ravnin pošiljamo podpisani slovenski domobranci 26. pešpolka v milo slovensko domovino čitateljem lista, kakor tudi vsem znancem in prijateljem, ženam in nevestam, osebno č. slovenski duhovščini, zahvaljujoč se ji za vse izraze sočutja, najsrčnejše pozdrave, priporočajoč se v molitev: Plevnik Jurij, Košenca pri Planini; desetnik Turk Jožef iz Polzele; četovodja Omerzo Ivo, Koprivnica; Kolmanč Jakob, Rihtarovec; Bratkovič Matija, Norički vrh pri Kapeli; Dobovičnik Stefan, Dobrna pri Celju; Železnik Jurij, Čermožiče, Zetale; Krumpačnik Janez, Kokarje; Kocbek Ignac, Sv. Ana na Krembergu; Arzenšek Anton, Sv. Primož pri St. Juriju ob južni žel.; Bostič Karl, Loka pri Zidanem mostu; Trpin Anton, Kapla pri Polani; Golob Janez, Nasova pri Radgoni; Očepek Jurij, Griže pri Celju; Mešič Vincenc, Braslovče; Ojstrič Jurij, Loče pri Poljčanah; Jelen Vinc., Galicija pri Celju; poddesetnik Sauperl Ivan, Bistrica pri Rušah; Secko Rok, Smarje pri Jelšah; Červič Alojzij, Slamjak, Ljutomer; Pur Avgustin, Ribnica na Pohorju; poddesetnik Koelja Janez, Vipava na Kranjskem; Mesarac Franc, Sv. Marlin pri Vurbergu; desetnik Lačen Janez, Desnjak pri Ljutomeru; Šket Anton, Nezbiše pri Slatini; Stergar Anton, Buče pri Kozjem; Cilensek Franc, Braslovče; Strojanski Janez, Braslovče; Borovnik Alojz, Novacerk; Zamuda Viktor, Sv. Jurij ob Ščavnici; Borovinšek Janez, Podsreda; Miklavc Gregor, Ribnica na Pohorju; Sporn Vilh, Braslovče; Goropevšek Ant., Sv. Jurij ob Taboru; Sauperl Avgust, Lembah pri Mariboru; Sirec Mihael, Čermožiče, Zetale; Podržavnik Mihael, Remšnik pri Marenbergu; Jepej Jožef, Makole; Moškon Franc, Kamnica pri Mariboru; Kobale Alojz, Stanovsko, Poljčane; Sunko Alojz, Spodnje Radvanje pri Mariboru; enoletni prostovoljec-desetnik Stibler Ivan, Sv. Anton na Pohorju; Stole Jan., Spodnja Hudinja pri Ptuj; desetnik Znidar Mart., telefonist, iz Sladkegore pri Ločah; Brečko Jožef iz Pišec pri Brezicah ob Savi.

Slovenski domobranci na južnem bojišču.

Vinko Salomon iz Poljčan nam piše z južnega bojišča:

Slovenski domobranci, ki se borimo proti izdajalskemu polentarju, pošiljamo pozdrave vsem prijateljem in bralcem „Slovenskega Gospodarja“. Polentar se je pretekle dni močno trudil s svojimi topovi, da bi nas pregnal iz postojank, a mi stojimo trdno, kakor skala: Naše geslo je: Ne koraka nazaj, ampak le naprej za izdajalcem, ki se je hotel polastiti našega ozemlja. Maščevati se moramo nad njim za njegovo nezvestobo. Dovolj je že okusil polentar, kaj se pravi butati ob steno, ob katerih stojijo hrabri naši Slovenci in zagotavljamo vas, da jih še bo dobil po svoji izdajalski butici, kakor to zasluži. Tudi se je bil pred nekaj dnevi prikazal s svojo kavalerijo na dan. Nekega jutra sem namreč opazoval s tovariši gibanje sovražnika, pred nami. Naenkrat se prikaže dva jezdeca. Glej ga spaka, torej tako se držeš, polentar. Takoj javimo došlece našemu predmojstru.

Naša strojna puška je zareglala in že je ležal jezdec s konjem vred na tleh. Nobenega več ni bilo na ogled. Minil je polkan in zopet smo zapazili v dolini množine jezdecev, gotovo so se pripravljali na kak naskok; a ker jim svinčenke iz naših pušk ne dišijo preveč dobro, so jo takoj zopet odkurili. Zvečer je bila temna noč. Mirno smo čakali, kaj pride. Naenkrat se je zaslislalo žvenket orožja: naši so razsvetili hitro prostor pred nami. Zagledali smo gručo polentarijev, in vmes zopet kakih 20 jezdecev. Zopet so zagrmle naše puške, sovražnik je pobral svoja kopita, kolikor jih je še ostalo ter nam je pustil neštevilno mrtvih in ranjenec. Sicer še poskuša včasih podreti nas, a zaman je njegov trud, svoje konje z jezdec vred je pa od tistega časa nekam shranil.

Tako torej živimo tukaj mi branitelji domovja, in čuvamo zvesto milo nam Avstrijo. Pozdravljamo vas vsi lantje in možje domačega domobranskega pešpolka št. 26, oddelek strojnih pušk št. I. J. Stegenske, desetnik, Franc Pfeiler, desetnik, oba predmojstra strojnih pušk: Ules Alojz, poddesetnik: V. Salomon, Poljčane; Bračič F., Ptuj; Zavec J., Ptuj; Pekovšek J., Zreče; Viher Ivan, narednik; Muršič Jožef, desetnik; Jože Košec.

Lah nas ne more pregnati.

Franc Laufer, doma od Sv. Ruperta v Sl. gor., nam piše dne 15. julija z laškega bojišča:

Mi prav dobro zbijamo polentarja z visokih gor in planin v njegov breg. Včasih začne Lah rogoviliti in nas napadati. Ko mu pa mi pošljemo nekaj našega svinčenega cvibaka, pa je takoj dober in miren. Lah sicer iz gole jeze ne ve, kako bi nas pregnal in prišel naprej. Pa ker se Slovenci na vseh bojiščih pokažemo, torej nas tudi tukaj ne bo preganjal. Lah že sedaj dobro pozna avstrijske vojake, a zlasti nas Slovence, ki se posebno zvesto in hrabro branimo svojo avstrijsko in lepo slovensko domovino. Hinavskemu polentarju jako diši prelep slovenski kraj. Pa mu zagotovimo, da si ne bo kuhal polente na slovenski zemlji, kakor je mislil, in ne bo nikdar njen gospodar. Upamo, da bomo kmalu s sovražnikom obračunali in ljubi Bog nam dodeli, da bi se še zdravi vrnili na svoje domove. V to nam pomози Bog in Marija!

Srčne pozdrave in zahvalo pošiljamo domačinom in „Slovenskemu Gospodarju“, ker nas tako redno obišče v naših taborih. Zdi se nam, ko ga bremo, da se pogovarjamo s svojimi domačini. Slovenski fantje in možje: Franc Laufer, Vincenc Kramberger, Krajnc Jožef in Zavec Konrad od Sv. Ruperta v Slov. gor.; Konrad Dominkuš, desetnik od Sv. Antona v Slov. gor.; Mihael Vidovič in Ivan Mihelač od Sv. Vida niže Ptuja; Anton Lovrenčič, četovodja iz Frama; Franc Drobnič od Sv. Trojice v Halozah.

Nova junaštva III. armadnega zbora.

Za goro Monte Zebio, ki leži severno od Asiaga in katera je največja zapreka za italijansko prodiranje, se vršijo zadnjih 14 dni srditi boji. Najhujši napad je bil dne 24. julija. Sveže in izpočite laške čete so napadle z veliko silo, a vsi sunki so bili zaman. Edini italijanski uspeh je, da je pred našimi postojankami obležalo več sto mrtvih Italijanov. Goro Monte Zebio in bližnje postojanke namreč brani naš železni III. armadni zbor, naši slovenski junaki. Vse višinske postojanke so ostale v naši posesti. Vsak naš mož in mladenič je junak. Slava III. zboru gro po vsej Avstriji in še v inozemstvo.

Ob Soči.

Dočim so Italijani infanterijske napade ob Soči večinoma opustili, obstreljuje njih težka artilerija dan za dnevom naše najvažnejše postojanke. Dne 24. julija so obstreljevali Sv. Lucijo, obmostje pri Gorici in Podgori. Manjši sovražni napad pri Tržiču je bil srečno odbit.

Naši uničili dva sovražna podmorska čolna.

Po noči od 14. na 15. julija so naše torpedovke v srednji Adriji uničile italijanski in kmalu nato še nek drugi sovražni podmorski čoln. Od posadke se zaradi razburkanega morja ni moglo prav nikogar rešiti.

Rusko bojišče.

Na ruski fronti se vršijo hudi boji v Karpatih, ob državni meji pri Brodyju in na severu pri Rigi.

V Karpatih med rumunsko mejo in prelazom Jablonica silijo Rusi na Ogrsko, a naši z gorskimi vrhov krepko zadržujejo ruske navale. Gibanje ruskih čet v Galiciji in Bukovini južno od Dnjestrja je vsled poudarjenosti ob Dnjestrju zelo oteženo.

Iz gibanja ruskih čet se opaža, da Rusi pri-

pravljajo sunek proti Lvovu in sicer v smeri od Brodyja ob državni meji. Dan za dnevom vozijo nove rezerve na ta del bojišča.

Na severu so hudi boji pri mestu Baranoviči in pri Rigi.

V ruskem ministrstvu so se zgodile večje spremembe. Odstopil je zunanji minister Sasonov in še več drugih.

Za upravitelja zasedenih pokrajin v Galiciji in Bukovini je imenovan državnik Trepov.

V Karpatih.

Od rumunske meje do prelaza Jablonica v galicijskih Karpatih se vrše v famošnjem visokem gozdnatem ozemlju hudi boji. Rusi bi na dveh krajih radi prodrli na Ogrsko in sicer v Bukovini pri mestu Kirlibaba in v Galiciji pri prelazu Jablonica. Prehod se jim dosedaj kljub skrajnemu naporu njih sil, ni posrečil. Naši imajo zasedene in dobroutrjene obmejne glavne karpatske višine.

Pri Kirlibabi so Rusi že več kot 20krat napadli naše tamošnje postojanke, a so bili vedno odbiti. Pred Kirlibabo je v zadnjih 14 dneh padlo nad 20 tisoč Rusov.

Povodnji ob Dnjestrju.

Radi dolgotrajnega deževja je zadnje dni reka Dnjestr močno narastla in preplavila bregove. Radi tega je sedaj večje gibanje ruskih čet na gališko-bukovinskem bojišču preprečeno.

Ruski pritisk proti Lvovu.

Zadnje dni Rusi z veliko silo napadajo na črti pri Tarnopolu in Brodyju. Cilj tega napadanja je gotovo Lvov. Rusi so vse svoje razpoložljive čete v Voliniji poslali na gališko mejo. Pričakovati je torej na tem delu bojišča prihodnje dni velikih bojev.

Slovenski vojaki ob Strypi.

Piše se nam: Tu ob Strypi v Galiciji nas je mnogo slovenskih fantov in mož, ki kljubujemo Rusom. Mi dragonci smo Rusom že marsikatero posvetili. Naše strojne puške so jih na tisoče pokosile. Rusi predobro vedo, da se s slovenskimi dragonci ni igrali. Mi trdno držimo nam izročene postojanke. Veliko veselja nam dela „Slovenski Gospodar“, ko nas obišče. Mnogo pozdravov! J. Lesjak, desetnik; Jožef Cepelnik, J. Devetak, Fr. Rihtarič, Franc Janežič, M. Medved.

Ruske armade se ojačujejo.

Berolinski časnik „Nationalzeitung“ poroča iz ruske meje: V zadnjih dneh je došlo k armadam generalov Kuropatkina, Everta in Brusilova veliko število nadomestnih čet iz Sibirijske. Vojno ministrstvo je izdalo poziv, da se morajo takoj zglasti pri nabornih komisijah vsi vojaški zavezanci letnikov 1872 in 1873, kakor tudi letnikov 1898 in 1899. Vse čete, ki so bile izvežbane na Krimu in v Kavkazu, so odšle na turško bojišče. Samo tatarske oddelke so vnovič spravili na bukovinsko bojišče. Tudi v zadnjih bojih pri Lucku in na ozemlju Styra so bile ruske izgube velikanske. Število padlih ali ranjenih generalov je naraslo na 29. Seznami izgub izkazujejo dosedaj izgubo 348.800 mož in častnikov.

Novi ruski zunanji minister.

Dosedajni ruski zunanji minister Sasonov je zaradi bolezni odstopil. Na njegovo mesto je imenovan dosedajni ministrski predsednik Stürmer, ki bo obenem izvrševal oba posla: ministrskega predsednika in zunanjega ministra. Zunanja ruska politika se bo gibala v isti smeri kot dosedaj, vsako drugo pričakovanje nima nobenega smisla.

Na drugih frontah.

Na francoskem bojišču se še vedno nadaljuje angleško-francoska ofenziva, zlasti bitka ob Sommi divja z veliko srdfostjo dalje. Angleži napadajo na fronti, dolgi 40 km, z 20 divizijami, t. j. več kakor pol milijona mož. Izgube so na obeh straneh ogromne. Angleži so izgubili v teh bojih čez 80.000 mož, a pridobili so samo 24 kvadratnih kilometrov ozemlja. Najhujši naval na nemške postojanke so napravili Angleži dne 24. julija. Angleški vrhovni poveljnik general Haig je pritegnil za naval še 13 novih divizij, tako, da je poslal v boj 33 divizij. Računal je, da pače ta dan odločitev. Naval je pa bil odbit in ni prinesel Angležem nobenih uspehov. Istočasno so napadali Francozi na južnem bregu reke Somme z velikimi silami. Dosegli so mimogrede nekaj uspehov. Boje ob reki Sommi je prištovati med najkrvavejše v tej svetovni vojski. Pred Verdunom so Nemci zopet nekoliko napredovali.

Na turških bojiščih ni prišlo nikjer do večjih bojev. V Črnem morju je prišlo pred Sebastopolom do boja med turško vojno ladjo „Midili“ in tremi ruskimi bojnimi ladjami. Turški ladji se je posrečilo, da je nepoškodovana utekla iz neenakega boja. Rus-

ki listi poročajo, da angleško-francosko vojno brodo-
vje zopet obstreljuje Dardanele.

V Albaniji se ob reki Bojazi ponavljajo
spopadi prednjih čet.

Pred Solunom nobenih posebnih dogodkov.
Četverosporazumovi 'etalei se vedno z vžigalnimi
bombami zažigajo bolgarske vasi in žitne shrambe.

Kaj bo storila Rumunija?

Vsled vojnih dogodkov v Bukovini in v vzhodni
Galicii, kjer se je ruski premoči posrečilo, da smo
se morali s svojo fronto nekoliko umakniti, pritiska
četverosporazum z vso silo, da se Rumunija odloči
proti nam, češ, sedaj je zopet ugoden trenotek. Baj
se četverosporazumski poslanci izročili rumunskemu mini-
strskemu predsedniku Bratianu posebno spomenico,
ki izraža željo, naj bi se razmerje Rumunije do čet-
verosporazuma čim najpreje razjasnilo. Spomenica
povdarja, da bi bila pomoč Rumunije po 2. avgustu
nepotrebna in načrtom četverosporazuma škodljiva.

Rusija je dovolila, da drugi prevoz streliva v
Rumunijo. Proti kralju, ki se še noče odločiti, so za-
čeli po deželi za agitacijo, ki pa je zadela med čast-
niki na odločen odpor.

Sv. Oče za vojne vjetnike.

Iz Lugana se poroča: Nemčija, Francija in
Anglija so sprejele papežev predlog, da se naj vojne
vjetnike, ki se nahajajo že delj kakor 18 mesecev v
vojnem vjetništvu in ki imajo troje ali več otrok, —
spravi v Svico za tako dolgo, dokler bode trajala
vojna.

Pod vodo iz Amerike.

Ali je nemški trgovski podmorski čoln „Deu-
cland“ že zapustil pristanišče v Baltimoru in odšel v
Evropo, o tem so dvojna poročila. Ena poročila pravi,
da se še vedno nahaja v Baltimoru in čaka u-
godnega trenutka za odhod, druga pravi, da je že
izginil pod vodo v Evropo. Kaj je res, ne vemo, ker
uradnega poročila ni. Angleške in francoske ladje
prežijo na podmorski čoln, da bi ga vjele, oziroma
potopile. Na Angleškem so sklepali visoke stave, ali
se bo „Deucland“ vrnil ali ne.

Wilson bo posredoval za mir.

Iz Vašingtona se poroča, da namerava pred-
sednik Združenih držav Severne Amerike, Wilson,
vporabiti prvo priliko, ki se mu bo nudila, da vnovič
posreduje za mir ali vsaj za priprave, da se sklene
premirje. Ker se bodo vršile v mesecu novembru no-
ve volitve za predsednika, si namerava Wilson na ta
način utrditi svoje politično stališče in zasigurati, da
bo vnovič izvoljen za predsednika. Ker je Wilson
razumel obvarovati Ameriko pred vojsko z Evrope in
z Mehiko, se smatra, da bi bila njegova izvolitev za
predsednika zasigurana, ako bi se še mu posrečilo
posredovati za mir ali vsaj da se sklene premirje.

Naše žrtve za domovino.

Od saperskega bataljona v Galicii se poroča,
da je padel za domovino hrabri slovenski junak, 28-
letni Jakob Založnik iz Trepanj pri Konjicah.
Dne 1. julija mu je sovražna granata pretrgala nit
življenja. Bil je tihega in poštenega značaja in po-
slednja pomoč svoji stari, onemogli materi. — Iz žu-
pnije Sevnice ob Savi so padli na bojiščih:
Franc Hlenovšek iz Zirkovega dola; Hozinc Ivan,
Ban Martin, Jank Jožef in Mlinarič Franc, vsi iz tr-
ga; Zupan Janez iz Metenverha; Salamon Martin iz
Brezovega; Pere Jožef iz Lončarjevega dola; Locič-
nik Alojz iz Zabjeka in Holander Ivan iz Vranja. —
Dne 12. julija je padel na italijanskem bojišču des-
etnik Lov. Kukovič, organist in mežnar v Spitali-
ču. Lani je bil odlikovan s srebrno hrabrostno sve-
tinjo. Rajni je bil blagega, plemenitega srca; sovra-
žnika ni imel nobenega. — Na ruskem bojišču je pa-
del kadet Konrad Živko. Bil je sin pri Sv. Mar-
tinu na Polhorju leta 1903 umrlega nadučitelja
Ivana Živka. Študiral je gimnazijo v Mariboru in je
izdelal VII. razredov z odliko. A usoda mu ni bila
miha. Moral je opustiti študije in iti k vojakom. Dne
3. julija je padel pri Delatynu. Zašel ga je dum-dum
strel v trebuh in kmalu nato je izdihnil. — Iz Su-
ganske doline v Italiji se nam poroča dne 15. julija:
V najlepšem cvetu mladosti so položili svoje življen-
je na oltar domovine sledeči vrli in hrabri slovenski
mladeniči: Poddesetnik Gaiš Franc iz Lemfer-
ga in Koštomaj Jožef iz St. Jurija pri Celju;
pešci: Bukovnik Ferdinand iz Selnice pri Ma-
riboru, Janko Rupert iz St. Lovrenca pri

Mariboru, Coletto Viljem iz Laškega trga,
Kramer Anton iz St. Pavla pri Celju in Gimol
Franc iz Grub, vsi od I. oddelka strojnih pušk do-
mobranskega pešpolka št. 26. Stali so proti zagriže-
nemu sovražniku na italijanskih tleh v Suganski do-
lini ter se vsi zmiraj složni in veseli hrabro bojeva-
li, a tudi nešli skupaj smrt dne 12. t. m., zadeti od
sovražne granate. Srce nam je krvavelo ob zadnjem
slovesu pri odprtem grobu, posebno še bolj, ko nam
je vč. g. vojni kurat Rezman z ganljivimi besedami
govoril nekaj besed v slovo. Spomin hrabrih brani-
teljev domovine naj ostane neizbrisljiv v zgodovinski
knjigi. Iv. Vihar, nar., oddelka strojnih pušk. —
Na italijanskem bojišču je dne 20. maja padel juna-
ške smrti mladenič Matija Slokan, doma iz Zoro-
vinca pri Ormožu. — Iz Celja je 22. julija do-
šla vest, da je za boleznijo, dobljeno na bojišču, v
celjski bolnišnici umrl vrli mladenič Ferdinand Sene-
kovič, doma od Smarjete ob Pesnici. Prepe-
ljali so ga v domačo župnijo, kjer je bil v nedeljo,
dne 23. julija, pokopan na domače pokopališče ob o-
gromni udeležbi. — Dne 29. junija je bil na laškem
bojišču smrtno zadet od sovražne krogle desetnik F.
Jurša, doma od Sv. Ruperta v Slov. gor. —
Dne 9. julija je smrt pobrala na Pilštanju pri-
dnega mladeniča Jožefa Toplišek v Gostinci, starega
še le 26 let, Akoravno ni bil vojak, poklican je bil v
črnovojniško službo, v tovarno v Bruku, kjer se je
močno prehladil. Bil je zvest naročnik „Slovenskega
Gospodarja.“ — Kakor se je sedaj izvedelo, je smrt
pobrala na južnem bojišču Alojzija Tacer že dne 21.
decembra 1915. Zašel od izdajalske sovražne kro-
gle, je izdihnil svoje mlado življenje še le v 22. letu.
Poznan je bil daleč naokrog kot pridni, vrli mlade-
nič; bil je dobre volje, šaljiv in prijazni, vse ga je
rado imelo. V njegovi knjižici so bile zapisane zelo
pomenljive besede: Na moj grob ne bote rožic sadili,
jih ne s solzami kropili. Prišla bo spomlad vesela,
spet bo travca zelenela, a te včakal jaz ne bom! —
Dne 3. julija je na italijanski fronti padel kadet Jo-
sip Klobasa, brat č. g. Andreja Klobasa, kaplana
pri Sv. Jakobu v Slovenskih gorah. Padli karje je
bil doma od Sv. Andreja v Slovenskih gorah. —
Vsem za domovino padlim slovenskim junakom trajen
spomin!

Tedenske novice.

Cesar. Iz bližnje cesarjeve okolice se poroča,
da se cesar že delj časa kljub slabemu vremenu iz-
borno počuti in dobro izgleda. Nekaj časa že hodi
cesar pri ugodnem vremenu ob 8. uri zjutraj po vr-
tu na kratek izprehod. Svojo običajno hrano spreje-
ma cesar z dobrim tekom in kadi navadno po obedu
lahko smodko, vrste „Regalia Media.“

Sv. Oče bo zopet prosil. Iz Kristijanije (Nor-
veško) poročajo, da bo Sv. Oče na drugo obletnico
vojne zopet pozival narode in njih vladarje, da naj
sklenejo mir.

Nov grob za Leona XIII. List „Neues Wiener
Journal“ poroča, da so v soboto, dne 22. julija, po-
polnoma na tihem prenesli truplo papeža Leona iz
začasne groba, kjer je počivalo od leta 1913, v le-
vo ladjo cerkve sv. Petra.

40letnico mašništva letos obhajajo sledeči vč.
gg.: Andrej Fekonja, vpokojeni župnik z Buč pri
Kozjem, sedaj v pokoju v Soštanju; Matija Karba,
župnik in duhovni svetovalec v Zrečah; Andr. Pod-
hostnik, župnik v Rečici v Savinjski dolini. Jubilan-
tom še na mnoga leta!

25letnico mašništva je obhajal te dni preč. g.
Stefan Kocjan, plebanoš v Števanovcih na Prekmur-
skem.

Duhovniške vesti. Župnijo Dobje je dobil on-
dotni provizor č. g. Iv. Zagar. — Prestavljen je č. g.
kaplan Avg. Sparl iz St. Pavla v Sav. dolini k Sv.
Magdaleni v Mariboru. — Nameščena sta č. gg.
novomašnika Franc Sattler kot kaplan v St. Pavlu v
Savinjski dolini in Milan Slaje kot kaplan pri St. Pe-
tru pri Radgoni.

Spremembe pri frančiškanih avstrijske redov-
ne pokrajine. V Gradec pride o. Adjut Slabitond kot
pomožni kaplan na Karlovo; v Marija-Enzersdorf je
prestavljeno o. Remigij Knez kot konventničar in pri-
digar; v Marija-Trost pri Gradcu pride kot gvar-
dijan in župnik o. Begnig Binder, o. Antonij Čuček pa
kot konventničar; v Gleichenberg pride o. Konrad
Klose kot katehet.

24 novih maš na en dan. V dunajski nadško-
fiji je slavilo dne 23. julija 24 novomašnikov svoje
primicije.

Za Rdeči križ. Na primiciji č. g. Franca Sat-
ler v Čagom pri Sv. Antonu v Slov. gor. se je na-
bralo za Rdeči križ 44 K.

Na primiciji veleč. gosp. Fr. Tovornik v St.
Vidu na Planini se je nabralo za Dijaško kuhinjo
v Mariboru 50 K. za Rdeči križ pa 16 K 46 v.
Hvala!

Knjiga „Slovenische Kriegs- und Soldaten-
lieder“, ki jo je izdal dr. Rudolf pl. Andrejka, je v-
zbudila tudi že na Dunaju obilo pozornosti. Sprejeta
je bila v dunajsko vojno razstavo ter se, ondi tudi
prodaja, „Neues Wiener Tagblatt“ z dne 18. julija t.
l. prinaša tem povodom o knjigi zelo prijazno poro-
čilo. Veseli nas, da bode po tej zaslužni knjigi širši

svet spoznal dosedaj tako malo znani slovenski na-
rod in njega vrline. (Knjiga se dobiva tudi v proda-
jalni tiskarne sv. Cirila v Mariboru in stane 3 K, s
poštino vred 3 K 20 v.)

Nova, zelo potrebna knjiga za vojake je ravno-
kar izšla v Mariboru pod naslovom: **Nedelj-
ski evangelj s kratko naobračo zlasti v
korist krščanskim vojakom.** Knjžica je izšla na
stroške kn. šk. lav. ordinariata. Vojaki nimajo pri-
ložnosti vsako nedeljo in praznik slišati sv. evan-
gelja in njegove razlage. V imenovani knjižici pa
najdejo za vsako nedeljo in praznik evangelij in
kratko, jedrnatost razlago evangeljskih nauk. Knji-
žica bo torej vsem vojakom dobro došla. Vojaki,
sežite po krasni knjižici in prebirajte jo pridno v
svoj dušni blagor in tolažbo! Knjiga se do-
bi edino le v knezoškofijski pi-
sarni v Mariboru, Stolni trg št.
19 in se naj tam naroča. Cena 25 v.

Dve leti vojske. Jutri, dne 28. julija, bo pre-
teklo dve leti, kar je izbruhnila sedanja svetovna
vojna. V torek, dne 28. julija 1914, ob 4. uri popol-
dan, je avstro-ogrsko vlada napovedala Srbiji vojs-
ko in takoj nato so pričele ob srbski meji govoriti to-
povi in puške. Nato je dne 1. avgusta Nemčija napo-
vedala Rusiji vojsko. In tako je sledila ena vojskova
napoved drugi, dokler ni bila skoro cela Evropa v
ognju. Od vseh strani so planili zemljelačni in hi-
navski sovražniki po nas, a niso nas zmagali. Pod-
jarmili smo si Srbijo, Črnozero in Poljsko. Sovra-
žnik ima le manjše dele naše zemlje zasedene. Naše
armade zmagujejo na vseh frontah. Dve leti, ki jih
imamo za seboj, je doba največjih in najbolj krvavih
dogodkov svetovne zgodovine. Na tisoče in tisoče vr-
lih mož in mladeničev je prešlo svojo kri za drago
domovino. Slovenci smo se v tej krvavi borbi izka-
zali kot neprecenljivi stražarji in branitelji naše Av-
strije. Slovensko ime, imena slovenskih junakov bo-
do pisana z zlatimi črkami v veliki svetovni zgodovi-
ni, ki bo opisovala sedanje krvave dogodke. Vse se
povprašuje: Kje je zarja miru? A nihče še ne ve od-
govora. Zaupajmo v božjo pomoč, avstrajajmo v tej
strašni borbi in prosimo Boga, da nakloni naši Av-
striji slavno zmago in srečen mir njenim narodom!

Boj za kapelico. „L. V.“ poroča: Na južnem
Tirolskem je topniška baterija iskala zavetja pred
ludo nevihto. Ognjičar, ki je bil v civilnem življen-
ju hud socialdemokrat, je s silo vlomil vrata Mariji-
ne kapelice ob cesti in je hotel postaviti svojega ko-
nja v kapelico. Drugi podčastnik je odločno ugovar-
jal temu početju, češ, Marijino svetišče ni pripravno
za konjsko stajo. Ker mu je ognjičar grozil, se je
podčastnik odstranil. Ni še pretekla dve minuti od
tega, že je priletela sovražna granata in je treščila
naravnost v kapelico, kjer je ubila ognjičarja in ko-
nja. In glej čudo — Marijini podobi in kapelici se
ni nič zgodilo.

Kjer stojijo Slovenci, tam ni sovražnega pro-
diranja. Č. g. vojni kurat Alojzij Rezman piše pro-
fesorju g. dr. Medvedu dne 9. julija: Danes imamo
zopet miren dan in zato se zopet oglašam. Predvsem
hvala ti lepa za kartico ob godu. Jaz sem hvala Bo-
gu zdrav in osebno ne pogrešam ničesar. Slučaj je
nanesel, da smo v neposredni bližini trije tvoji u-
čenci iz tega leta: Rihtarič kot živinozdravnik,
Turnšek kot poročnik in moja malenkost kot kurat.
Naši možje in mladeniči so zlato! Zajemajo iz glo-
bokega vira sv. vere so močni v prenašanju težav,
hrabri v boju, vdani v smrtni uri. Kjer stojijo Slo-
venci, tam ni sovražnega prodiranja! Dne 29. junija
smo zgubili junaka Dalmatina, stotnika Kisvarday.
Mogoče si ga poznal. Čizek zdrav in blizu mene. Is-
krene pozdrave!

Naš vojni tovariš. Iz Fazane pri Poli nam pi-
šejo slovenski črnovojniki: Nekaj nevsakdanjega je
bilo pred vojsko, če sta se srečala dva vojna tovari-
ša. Videl si, kako sta si podala roke in se vprašala:
„Se pomniš, kako smo se na Laškem ali na Pruskem
imeli?“ A zdaj po vojski ne bo tako svidenje nič ne-
vsakdanjega. Vsi si bomo vojni tovariši. Enega pa
si še moramo posebno dobro v spominu obdržati.
Kaj, ali „Slovenski Gospodar“ ni naš zvesti vojni to-
variš? Povsod nas najde, Povsod, posebno pa nam
vojakom je v veliko tolažbo in razvedrilko. Kako smo
ga veselili, ko prišel redno v soboto ali nedeljo k nam.
Zato pa ostane on naš vojni tovariš tudi po vojski!
Pozdravljamo vse naše vojne tovariše, naše ljube do-
mače in znanee! Alojzij Sever, Ludovik Puklovec,
Jožef Šek in Martin Sever.

Zlato kolajno je dobil dne 8. julija narednik
Anton Podgorelec od 12. stotnije 87. pešpolka za hra-
brost v boju na Konstanzini dne 21. maja t. l.

Odlikovane pri c. in kr. pešpolku št. 87, 12.
stotnija, 4. voj. Z bojišča se nam piše: Četovodja F.
Barbej, doma iz Ljubnega v Savinjski dolini, je bil
že tretjič odlikovan. Decembra lanskega leta je dobil
najvišje pohvalno priznanje. Dne 16. januarja 1916